

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς, τῆς ἐν Νικομηδεῖᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

΄Ηχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ λογισθήσεται ἔτερος, πρὸς αὐτὸν ἀνακέκραγε, Προφήτης ἐν πνεύματι, ὅδὸν γὰρ ἔξεῦρε, πᾶσαν ἐπιστήμης, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς βροτοίς, σάρκα φορέσας ὄμοιωθήσεται, Παρθένου γὰρ θεόπαιδος, ἀποτεχθῆναι ἐπείγεται, προσιτὸς μοὶ γενόμενος, ὃ τὴ φύσει ἀπρόσιτος.

Θημωνία ἄλωνος, ἡ σὴ κοιλία Πανάμωμε, Θεοτόκε γνωρίζεται, στάχυν ἐγεώργητον, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, φέρουσα ἀφράστως, δὸν ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ἀποκυήσεις τήν κτίσιν ἀπασαν, ταὶς θείαις ἐπιγνώσεσι, μέλλοντα θρέψειν ἐν χάριτι, καὶ λιμοῦ τὸ ἀνθρώπινον, ψυχοφθόρου λυτρώσεσθαι.

Δάμαλις ἡ ἄμωμος, τὸν σιτευτὸν Μόσχον φέρουσα, ἐν κοιλίᾳ προέρχεται, εἰς ἄγιον Σπήλαιον, παραδόξω λόγῳ, τοῦτον ἀποτέξαι, καὶ σπαργανῶσαι ως βροτόν, καὶ ἀνακλίναι φάτνη ως νήπιον. Τῇ κτίσις προεόρταζε, χαρμονικῶς μεγαλύνουσα, τὸν τοιαῦτα παράδοξα, ἐπὶ γῆς ἐργαζόμενον.

Στιχηρὰ τῆς Ἅγιας

΄Ηχος δ'

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ταὶς βαφαὶς ταὶς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἴματιον, σεαυτὴ πανεύφημε ἐπιχρώσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ πνεύματι, Κυρίῳ μεμνήστευσαι, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συντηρούντι σε ἄμωμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐν θαλάμοις, οὐρανίοις ως Παρθένον, περικαλὴ καὶ ἀκήρατον.

Αἰκισμοὶς ὄμιλήσασα, καὶ πυρὶ προσπελάσασα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα καρτερήσασα, καὶ τῶν λεβήτων τὰ βράσματα, γενναῖος ἐνέγκασα, οὐχ ἡττήθης λογισμῷ, οὐ διοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλὰ κλίνασα, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα τὴ τοῦ ξίφους, τιμωρία στεφηφόρος, πρὸς οὐρανοὺς ἀνελήλυθας.

΄ώσπερ προϊκα πολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, Άθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἄγιον, τοὶς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἵς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ τροχοῦ καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένῃ τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοὶ Παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ήχος πλ. β'

Σιών πανηγύριζε, Ἱερουσαλήμ εὐφραίνου, Πόλις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην, ἐν Σπηλαίῳ καὶ Φάτνη χωρούμενον, ἀνοίξατε μοὶ πύλας, εἰσελθῶν ἐν αὐταῖς, ὅψομαι τὸν ως βρέφος σπαργανούμενον, καὶ τὴ δρακὶ συνέχοντα τὴν κτίσιν, δὸν ύμνοῦσιν Ἀγγελοι, ἀκαταπαύστω φωνή, Ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια

΄Ηχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Πάντων τῶν Προφητῶν, αἱ προρρήσεις πληροῦνται, ὁ Χριστὸς γὰρ γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ τὴ πόλει, ἐκ τῆς ἀγνῆς θεόπαιδος.

Στίχ. Ο Θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἤξει καὶ ὁ ἄγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Δόξα τῶν γηγενῶν, καὶ καύχημα καὶ κλέος, Βηθλεὲμ ἡ τιμία, μητρόπολις ἡ θεία, ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην σου.

Στίχ. Κύριε είσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθηντι κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Λόγος ὁ τοῦ Πατρός, δι' οὗ τὸ πᾶν ὑπέστη, ἀπαθῶς καὶ ἀρρεύστως, ὑπόστασις ὥρᾶται, μία ἐκ δύο φύσεων.

Δόξα... Καὶ νύν... ὅμοιον

Ἡ πόλις Βηθλεέμ, εὐτρέπισον τῷ Κτίστῃ, τὸ Σπήλαιον, τὴν Φάτνην, τὰ σπάργανα, ἐν σοὶ γάρ, τεχθῆναι παραγίνεται.

Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον Ὕχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἥνοικται πάσιν ἡ Ἐδέμ, Εὐτρεπίζου Ἐφραθά, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου, Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ώς ὁ Ἄδαμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα... Τῆς Ἁγίας Ὕχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ, Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ώς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί, ἀλλ' ώς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθείσάν σοί, Αὐτῆς πρεσβείας, ώς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν...

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἥνοικται πάσιν ἡ Ἐδέμ, Εὐτρεπίζου Ἐφραθά, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου, Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ώς ὁ Ἄδαμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Εἰς τὰ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν τὸ Διώδιον, οὐδὲ ή Ἀκροστιχίς.

Τρίτη τε

Ωδὴ η' Ὅχος β' Ὁ Είρμος

«Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ώμολόγουν ψάλλοντες, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον».

Τραθυμίας ὑπνον ἀφ' ἡμῶν, βαλώμεθα, καὶ ψυχῶν ἐγρηγόρσει, τῷ τικτομένῳ ἐκ Κόρης ἀγνῆς, Χριστῷ ἀναμέλψωμεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τικανούσθω πρᾶξις ἀγαθή, ἡμῶν τῷ τῆς ψυχῆς ταμείῳ, ὅπως φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, Χριστῷ τικτομένῳ ψάλλωμεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον ἔργοις ἀγαθοίς, αὐξήσαντες, ὕσπερ δῶρα τῷ δόντι, ἀντὶ χρυσοῦ καὶ λιβάνου Χριστῷ, καὶ σμύρνης προσάξωμεν, ἐρχομένῳ τεχθῆναι, ἐκ Κόρης θεόπαιδος.

Ωδὴ θ' Ὁ Είρμος

«Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σὲ ύμνοῦμεν, Παναγίᾳ Παρθένε».

Τοὶς ἐπιγνώμοσι Χριστός, γρηγορεῖν ἐντέταλται, τὴν αὐτοῦ ἐλπίζουσιν ἔλευσιν, ἐκ Παρθένου, καὶ γὰρ ἥκει τεχθῆναι.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου Χριστέ, ἐνδημίᾳ σύσκηνον, δεξιοῖς μὲ δεῖξον προβάτοις σου, σὴν τιμῶντα, ἐν σαρκὶ παρουσίαν.

Ἐν τῇ προτέρᾳ σου Χριστέ, παρουσίᾳ ἔσωσας, τὸν Ἄδαμ, ἀλλ' ἐν τῇ δευτέρᾳ σου, τοὺς τιμῶντας, τὴν

σὴν Γέννησιν σῶζε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΠΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος β' Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ

Ο ἀπρόσιτος Θεός, δι' εὐσπλαγχνίαν προσιτός, γενόμενός μοὶ θέλων, προέρχεται σαρκί, γεννηθῆναι ως ἄνθρωπος, ἐν πόλει Βηθλεέμ, ἐκ Παρθένου νεάνιδος, ὃν ὑποδέξασθαι προθύμως σπουδάσωμεν, ἀνακράζοντες φόβῳ, Κύριε δόξα σοί.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα

Ὕχος γ' Τὴν ώραιότητα

Θαῦμα παράδοξον, ὁρᾶται σήμερον! ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ σπηλαίῳ σαρκί, ἐκ τῆς Παρθένου δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι νῦν ἐπείγεται, Μάγοι μετὰ δώρων δέ, ως βασιλεῖ προσκυνήσουσι, Ποιμένες τε καὶ Ἀγγελοι, αὐτὸν δοξολογήσουσι, μεθ' ὅν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν, Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Ο Κανὼν ὁ προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α' Ὅχος δ' Ὁ Είρμος

«Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, δπως σοὶ ως ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον, ἄσω μελώδημα».

Ἀγάλλον οὐρανέ, καὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω, ὁ Θεὸς γὰρ μεθ' ἡμῶν, γενόμενος σαρκί, ἐκ Παρθένου νεάνιδος, τίκτεται καὶ σπαργανοῦται, τὰς σειρὰς διαλύει δέ, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων ως εὐσπλαγχνος.

Βασίλισσα ἀγνή, Βασιλέα τῶν ὄλων, ἀποτίκτει ὑπὲρ νοῦν, τὸν ἄνω τοὺς πιστοίς, βασιλείαν ἀνοίγοντα, καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ἀθλίως, βασιλεύονταν πάντοτε, ἀμαρτίαν τελείως ἔξαιροντα.

Γραφαὶ προφητικαὶ, περαιοῦνται, Ἰδοὺ γάρ, ὃν προήγγειλαν Χριστόν, ἐν πόλει Βηθλεέμ, φανεροῦται σαρκούμενος, τούτου νῦν προεορτᾶσαι, τα Γενέθλια σπεύσωμεν, διανοίας εὐθύτητι σήμερον.

Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Μέλπειν σὲ Μάρτυς προσθέτω Θεὸς χάριν. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α' Ὅχος δ'

«Θαλάσσης, Τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας, Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις Ἱερῶς, θεούμενη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείας σου, παρεχομένη τοὺς ὑμνούσι σε.

Ἐτρώθης, τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ πανεύφημε, καὶ σαρκικὰς λιποῦσα ἡδονάς, καὶ μνηστήρα ἐπίκηρον, κατεγγυήθης ἄμωμος, Ἀγνὴ Παρθένος τῷ Νυμφίῳ σου.

Λαμπρύνας, φωτοφανέσι κάλλεσι, τὴν σὴν διάνοιαν, ὁ Πλαστουργὸς τῶν ὄλων καὶ Θεός, οὐρανίων θαλάμων σε, παρθενικῶς χορεύουσαν, Μάρτυς θεόφρον κατηξίωσε.

Θεοτοκίον

Παρθένος, τὸν Πλαστουργὸν τῆς φύσεως, τεκεῖν ἐπείγεται, ἐν τῷ Σπηλαίῳ σάρκα ἐξ αὐτῆς, καθ' ὑπόστασιν ἄρρητον, ὑπερφυῶς φορέσαντα, ὅπως Θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον.

Προεόρτιος

‘Ωδὴ γ’ Ὁ Εἰρμὸς

«Οτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἑκκλησίᾳ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡσθένησε συναγωγή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, Ἀγιος εἶ Κύριε».

Δανιὴλ ἐξ ὄρους σε, παρθενικοῦ λίθον Λόγε, ἀποτμηθέντα βλέπει, ἐκλεπτύνοντα βωμούς, εἴδωλικους τῷ κράτει σου, διὰ τοῦτο φόβω σὲ δοξάζομεν.

Ἐξ Ἐφας Μάγοι σε, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ὁδηγηθέντες ἄστρῳ, δῶρα προσάγουσι Χριστέ, σμύρναν χρυσὸν καὶ λίβανον, ἐκπλαγέντες τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ζωηφόρον ἄσταχυν, χώρα ἀνήροτος φέρει, ἀποτεκεῖν ἐν πόλει, τῆς Βηθλεέμ ἡ Μαριαμ, πάντων ψυχὰς ἐκτρέφοντα, τῶν βιώντων, Ἀγιος εἶ Κύριε.

Τῆς Άγιας

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Ἐτέλεσας τὴν ψυχήν, ναὸν πανάγιον Θεοῦ Ἐνδοξε, θείοις ναοὶς πάντοτε, ὕμνοις καὶ εὐχαὶς παρεδρεύουσα.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ώς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Αἱμάτων σου σταλαγμοίς, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἥρδευσας, Ιουλιανὴ τὰ φρονήματα.

Θεοτοκίον

Τυόμενος τοὺς βροτούς, ὁ συμπαθής ἐκ τῆς ἀγνῆς τίκτεται, ἐν Βηθλεέμ σπάργανα, νήπιον καθάπερ δεχόμενος.

‘Ο Εἰρμὸς

«Ἐυφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἑκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Κάθισμα Προεόρτιον Ὁχος γ' Τὴν ώραιότητα

Χαρὰς ἐμπλήσθητε, πάντα τὰ πέρατα, ἡ Θεοτόκος γάρ, τεκεῖν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, ὃ θαύματος ἀνεκφράστου! ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ Ἅσαρκος Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἄπαντα, Ἡ Βηθλεέμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε ἡ κτίσις, ἡμέραν προεόρτιον.

Δόξα... Τῆς Άγιας

‘Ωχος δ’

‘Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Πεποικιλμένη ἀρεταὶς θεοσδότοις, διηνθισμένη τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, ὅλη καλὴ καὶ ἀμωμος ὡράθης σεμνὴ, ὅθεν σου ὁ Κύριος, νὺν ἡράσθη τοῦ κάλλους, καὶ πρὸς φωτεινότατον, σὲ νυμφῶνα εἰσῆξεν, ἐν ὃ χορεύεις, Ιουλιανή, μὲ τὰ Μαρτύρων Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Καὶ νύν... Προεόρτιον

Ταχὺ προκατάλαβε

Παρθένοι προεξάρξατε, τὴ τῆς Παρθένου χαρά, Μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρός, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες, ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεέμ τοῦ γεννῆσαι, νίδον τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, σώζοντα κόσμον φθοράς.

Προεόρτιος

Ωδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἥλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας, Δόξα Χριστὲ τὴ δυνάμει σου».

Ἡ ἀγία μυροθήκη, τοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος, Βηθλεὲμ ἐν πόλει, τοῦτο ἐκκενῶσαι προέρχεται, ἀγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι παρεχόμενον, τοὶς κραυγάζουσι, Δόξα Χριστὲ τὴ δυνάμει σου.

Θεηγόρε Ἡσαΐα, τὰ σεπτά σου κηρύγματα, γεγονότα βλέπων, πράγματα ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ γὰρ Παρθένος ἀσπόρως ἀπεκύησεν, ἐν Σπηλαίῳ σαρκί, Βηθλεὲμ τὸν ἀχώρητον.

Ἴησοῦς σαρκὶ γεννᾶται, καὶ ἐν χρόνῳ ᾧ Ἀχρονος, καθορᾶται βρέφος, λύων μου τὰ χρόνια πταίσματα, καὶ τὴ ἀφάτῳ πτωχείᾳ πλουτίζει με, τὸν πτωχεύσαντα, φθοροποιαῖς παραβάσει.

Τῆς Ἀγίας

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα

Τεταμένην τὴν διάνοιαν κεκτημένη, πρὸς τὸν τῶν ὄλων Κύριον, σαρκὸς τεταμένης, καὶ μαστίζομένης δεινῶς, οὐδόλως ἐφρόντισας, Ἰουλιανὴ καλλιπάρθενε.

Ὑπερίσχυσαν οἱ ἔρωτες τοῦ Δεσπότου, τοὺς τῆς σαρκὸς πανεύφημε, Μάρτυς ἀμαυρῶσαι, ὅθεν κατεφρόνησας, καὶ πλούτου καὶ μνήστορος, καὶ πολυτρόπων κολάσεων.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταὶς αἰκίαις, ἄμωμον ὀλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Θεοτοκίον

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, ἡ Θεοτόκος βλέπουσα, θάμβει συσχεθεῖσα, Τέκνον ἀνεκραύγαζε, πῶς νὺν σπαργανώσω σε, ψάμμῳ σπαργανοῦντα τὴν θάλασσαν.

Προεόρτιος

Ωδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ, ἀλλ' ἡμεῖς σὲ μονογενές, Πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὁρθρίζοντες, ἀνυμνούμεν σε φιλάνθρωπε».

Κόρης ἀποτίκτεται, Θεὸς Ἐμμανουήλ, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθείς, τὴν ἡμῶν ἀνάκλησιν, θέλων ἐργάζεται τούτου τὰ Γενέθλια, εὐσεβῶς προεορτάσωμεν.

Λόγος ὃν προάναρχος, Πατρὸς καὶ συμφυνής, ἐπὶ φάτνης ἀωακλιθείς, τῶν ἀλόγων ἔλυσας, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, τοὺς προεορτάζοντας, εὐσεβῶς τὰ σὰ Γενέθλια.

Μακαρία πέφυκεν, ἡ ρίζα Ἱεσσαί, ἐκβλαστήσασα τὴν ἀγνήν, ἄνθος θεῖον φέρουσαν, Χριστὸν τὸν Κύριον, οὓς προεορτάσωμεν, τὰ Γενέθλια γηθόμενοι.

Τῆς Ἀγίας

Σὺ Κύριε μου φῶς

Ποῦν μάρτυς δυσσεβούς, ἀθεϊας ἐξήρανας, τοὶς ρεύμασι τῶν αἵμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πὺρ ἀπάστης ἔσβεσας.

Ὦλόκληρον σαυτήν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταὶς βαφαὶς τῶν αἵμάτων, λαμπρότερον τελέσασα.

Σῶ κάλλει τὴν ψυχήν, τετρωμένη παρέδραμεν, ὡς Δέσποτα ἡ Παρθένος, τὰ ὄρώμενα κάλλη, ἀθλήσει

διαλάμπουσα.

Θεοτοκίον

Θαῦμα καινοπρεπές! ή Παρθένος ἐπείγεται, ή Ἀχραντος ἐν Σπηλαίῳ, Βηθλεὲμ τοῦ κυῆσαι, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα.

Προεόρτιος

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἡλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε».

Νέον ἐπὶ γῆς ἡμῖν Παιδίον, τεχθεὶς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀρρήτως ἀναλάμψας, τῆς παλαιᾶς, πάντας ἥλευθέρωσε, παραβάοεις ὡς εὔσπλαγχνος.

Ξένα καὶ παράδοξα ἡκούσθη, ἐν Βηθλεὲμ τὴ πόλει, γεννηθέντος σου ἄναρχε Λόγε Ποιμένες γάρ, μέτ' Αγγέλων ὅμινον σοί, ὡς Δεσπότη προσεκόμιζον.

὾ αὐτῷ τὸν τῆς δικαιοσύνης, καταμηνύει Μάγοις, ἀπορρήτως Ἡλιον τεχθέντα, οὗ τὰ σεπτά, νὺν προεορτάσωμεν, ἀγαλλόμενοι Γενέθλια.

Τῆς Άγίας

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Ἐρωτι, τετρωμένη τῷ θείῳ ἐκραύγαζες, Χριστὸν ἐπείγομαι φθᾶσαι, τὸν ώραῖον κάλλει, ὅθεν βασάνους, ὑπομένω, ἀκλινεῖ γηθομένη φρονήματι.

Τείνεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ὥριδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ὥρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον Ἡλιον, καὶ ταὶς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, καὶ ψυχὴν θεόφρον, καὶ τὴν καρδίαν, κατηγάσθης, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης ἀΐδιον.

Θεοτοκίον

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὁμίχλῃ βουλήματι, κυοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου Κόρης καὶ σπάργανα, ὥσπερ βρέφος, καταδέχεται κόσμον λυτρούμενος.

Ὁ Εἱρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ή Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαριμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι».

Κοντάκιον Προεόρτιον

Ὕχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἐν τῇ Βηθλεέμ, ὄρῶντες σπαργανούμενον, τὸν πᾶσαν τὴν γῆν, κρατοῦντα τὴν χειρὶ αὐτοῦ, προεόρτια ἄσματα, τὴν Τεκούση τοῦτον προσενέγκωμεν, μητρικῶς γὰρ εὐφραίνεται, κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ο Οἶκος

Τὸν τοῦ Θεοῦ Υἱὸν ἡ Παρθένος ἐν ἀγκάλαις κρατοῦσα, καὶ μητρικοὶς ἀσπασμοὶς καταφιλοῦσα ἐφθέγγετο, Σπορὰν οὐκ ἔγνων ἐν τῇ συλλήψει, καὶ φθορὰν οὐχ ὑπέστην ἐν τῇ γεννήσει, ἀλλ' ἀγνὴ ὥσπερ πρώην εἰμὶ καὶ μετὰ γέννησιν, διό σου προσκυνῶ Τέκνον τὴν πολλὴν εὔσπλαγχνίαν, καὶ ἄφατον μεγαλουργίαν, ἦν ἔδειξας εἰς ἐμέ, ὅθεν καὶ ἀγάλλομαι, κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Συναξάριον

Τὴ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Άγίας μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Στίχοι

- Ἰουλιανῆς ἀγλαῖσμα τὸ ξίφος,
- Ως προξενῆσαν ἀγλαὸν ταύτη στέφος.

- Ἐκτανον εἰκάδι πρώτη Ἰουλιανὴν ἐρατεινήν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, οἱ ἀγιοι πεντακόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Νικομηδεῖᾳ διὰ τῆς Ἀγίας Ἰουλιανῆς πιστεύσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Πεντακοσίους εἶδεν ἐκτετμημένους,
- Ἡ Νικομήδους Μάρτυρας νικηφόρους.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Αἱ Ἅγιαι ἑκατὸν τριάκοντα γυναικες αἱ ἐν Νικομηδεῖᾳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Σὺν πενταπλῇ προύτεινεν εἰκάδι ξίφει,
- Τριπλῇ γυναικῶν μαρτύρων δεκάς κάρας.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος θεμιστοκλέους.

Στίχοι

- Τὰς ἐκ σιδηρῶν ὁξέων ἥλων ξέσεις,
- Ὡς τὶς σιδηροῦς καρτερεῖς θεμιστόκλεις.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Προεόρτιος

΄Ωδὴ ζ' Ό Είρμος

«Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλώνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβόων, Εὐλογητὸς εἴ τοι Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Πῶς σὲ Σπήλαιον χωρήσει, ἐρχόμενον δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι Ἀχώρητε; πῶς σὲ γαλουχήσει Παρθένος, τροφέα πάντων εὔσπλαγχνε, Ἰησοῦν χρηματίζοντα;

΄Ρήμασιν ἀκολουθοῦντες, τοῦ Μάντεως Βαλαάμ, Μάγοι ἐπισπεύδουσι, Χριστὸν προσκυνῆσαι σὺν δώροις, ἐπεγνωκότες τοῦτον, πάσης πνοῆς βασιλεύοντα.

Στειρεύοντα τῶν ἀνθρώπων, φύσις πάσης ἀρετῆς, ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἥκει γὰρ Χριστὸς ἐκ Παρθένου, σαρκὶ τεχθῆναι, ὅπως δείξῃ καλοὶς εὐτεκνούσάν σε.

Τῆς Ἅγιας

΄Ἐν τῇ καμίνῳ Άβραμιαῖοι

΄Ἐν ἀφροσύνῃ, πυρακτωθέντι σὲ τῷ λέβητι, Μάρτυς, δικαστὴς προσρίπτει ἀνηλεῶς, δι' Ἀγγέλου δὲ ὁ Κύριος, ἀδιαλόβητόν σε διέσωσε, τοῦτον γεραίρουσαν.

Οὐ δειλιῶσα, ἀνδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ πάντεμνε, Μάρτυς, τὴν πυρὰ προσέρχη ἀναψυχῆς, αἰσθομένη καὶ κραυγάζουσα, Εὐλογημένος εἴ τοι, ἐντῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

΄Σοῦ τῷ Νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς αὐτὸν καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταὶς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον

Χαῖρε χωρίον, τοῦ Ἀχωρήτου Μητροπάρθενε, τοῦτον, σαρκοφόρον μέλλεις γὰρ δι' ἡμᾶς, ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν Ἀχραντε, ἐπανορθούμενον, τῶν οἰκείων χειρῶν τὸ πλαστούργημα.

Προεόρτιος

΄Ωδὴ η' Ό Είρμος

«Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὔσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ

έδιδαξας μέλπειν, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Τὸν πολλαὶς μὲ Χριστὲ παραβάσεσι, τῶν ληστῶν χρηματίσαντα σπῆλαιον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, διασώζων τεχθῆναι, ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἐκ Παρθένου Αγνῆς κατηξίωσας.

Ὑπογράφων τελείαν μοὶ ἄφεσιν, ἀπεγράφης τῷ Καίσαρος δόγματι, ὁ Ποιητὴς τῆς κτίσεως, σὺν τοὶς δούλοις, ὑμνῶ σου τῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἀμέτρητον ἔλεος Δέσποτα.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότου Παλάτιον, πῶς ὑπῆλθες σμικρότατον Σπήλαιον, τὸν Βασιλέα Κύριον, δι ήμᾶς σαρκωθέντα, ἀποκυῆσαι, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε;

Τῆς Άγιας

Χείρας ἐκπετάσας

Ἄνω σου τὸ ὅμμα καὶ τὸν νοῦν, πρὸς τὸν δυνάμενον, ἔχουσα σώζειν Θεόν, λεβήτων βράσματα χάριτι, θείου Πνεύματος κατέσβεσας, ἀναβοῶσα τὴν ὁδίνην, τῶν Παίδων Μάρτυς πιστῶς, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι, πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζώσάν σε, τὴν πυρὰ Μάρτυς ἐνέβαλον, ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρί, τὴν τοῦ Νυμφίου στοργὴ θεοφόρε, δροσιζομένη καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ἴστασο πρὸ βήματος Χριστόν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωήν, πιστοὶς παρέχοντα, τοὶς βιώσι, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Νέφει τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, τιθεὶς ὁ Κύριος διὰ νεφέλης ἡμῖν, Παρθένου τίκτεσθαι ἔρχεται, ὅπως λύσῃ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῆς ἀμαρτίας ζοφερά, νέφη βιώντων αὐτῷ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο Είρμος

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἐσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Προεόρτιος

Ωδὴ θ' Ο Είρμος

«Εῦα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἔξήνθησας, δθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Χορεύσωμεν ἄπαντες πιστοί, σκιρτήσωμεν, καὶ συμφώνως ἀλαλάξωμεν, ἥκει ἡ πάντων σωτηρία, ἐγγίζει τοῦ τεχθῆναι ὁ Κύριος, καὶ σῶσαι τοὺς αὐτοῦ τὰ Γενέθλια, εὐσεβοφρόνως ἐορτάζοντας.

Ψαλτήριον ἄγιε Δανὶδ ἀνάλαβε, καὶ κιθάραν καὶ μελώδησον, Τοῦ Ἐφραθὰ οἶκος εὐφραίνου, Πατὴρ γὰρ ἐκ γαστρὸς ὃν ἐγέννησεν, ἐν σοὶ περιφανῶς ἀποτίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου σωματούμενος.

Θεοτοκίον

Ως ὅμβρος, ως μέγας ὑετὸς ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ὁ Δεσπότης καταβέβηκε, καὶ αὐχμηρία ἀθεϊας, τὴν γὴν κεχερσωμένην κατήρδευσε, καὶ πλάνης τὰς θαλάσσας ἐξήρανε, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Τῆς Άγιας

Λίθος ἀχειρότμητος

Ίουλιανὴς ἀθληφόρου, τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνας, Ἀγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατήσχυνε, τὸν τὴν αὐτῆς προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

΄Ως περικαλής ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος Παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν Χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον Τρυγόνα, καὶ Περιστερὰν μαρτυρίω, κεχρυσωμένας ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν Πετάσασαν, καταπαυσασαν γεραίρομεν.

΄Ηνθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταὶς τῶν Μαρτύρων ἀθλοφόρε, Ἰουλιανή, καὶ ὡς ρόδον, τὴν παρθενίαν εὗοσμον φέρουσα, τῷ νοητῷ Νυμφίῳ σου, θεῖον ὀσφράδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον

Φέρουσα τὸν φέροντα πάντα, πρὸς Βηθλεὲμ ἔρχη Παρθένε, τοῦτον καὶ κυῆσαι ἐν φάτνῃ, προσανακλῖναι καθάπερ νήπιον, τὴν τῶν βροτῶν ἀνάκλησιν, διαφερόντως ἐργαζόμενον.

Ο Είρμος

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας

Τὸν νυμφώνα σου βλέπω

Τὸν νυμφώνα σου Λόγε, ἡ Μάρτυς ἐπιποθοῦσα, βασάνων ἀπασαν πείραν, στερρῶς ὑπέστη ρίπῃ σου,
΄Ης πρεσβείαις ὡς Θεός, δέομαί σου, τὴν ψυχήν μου οἰκτείρησον.

Προεόρτιον ὅμοιον

Βηθλεὲμ γῇ Ἰούδα, εὐτρέπισον τὰς εἰσόδους, ἐν σοὶ γάρ ἡ Παρθένος, καὶ Θεοτόκος ἥκει νόν, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ τεκεῖν, ὡς βροτόν, τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον.

Εἰς τους Αἴνους, ίστῳμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

΄Ηχος πλ. β' Αἱ Ἄγγελικαι

΄Ηδημιουργός, νὺν προέρχεται Σοφία, αἱ προφητικαί, διανίσχουσι νεφέλαι, ἡ χάρις αἰθριάζει, ἡ ἀλήθεια ἔλαμψε, παύεται αἰνίγματα σκιώδη, ἡ τῆς Ἐδὲμ ἡνοίγη πύλη, Ἄδαμ χόρευε, ὁ πλαστουργὸς Θεὸς ἡμῶν, ἐκὼν πεπλαστούργηται.

Θεσπίσματα πληρῶν, Προφητῶν καὶ τὰς ὄράσεις, τίκτεται σαρκί, καὶ παχύνεται ὁ Λόγος, καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται, Τοῦτο συγκατάβασις ἡ ἄκρα! τοῦτο ἡ φρικτὴ οἰκονομία! δι' ἦν ψάλλομεν, Ό Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

΄Ινα τῆς φθορᾶς, τὸν ἵὸν ἀποκαθάρης, καὶ τὴν ἀρχικήν, ἀναπλάσης μοὶ εἰκόνα, σαρκοῦσαι καὶ θηλάζεις, καὶ σπαργάνοις ὁ νεύματι, πάντα περιάγων ἐνειλίσση, τερατουργὲ ὑμνῶ σὲ Λόγε, βουλῆς Ἅγγελε, τῆς πατρικῆς, δι' ἦς ἐγώ, ἀπαθανατίζομαι.

Κόλπων Πατρικῶν, οὐκ ἐκστὰς βροτὸς ὡράθης, καὶ Παρθενικάς, ἐποχούμενος ὠλέναις, τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος, δι' ἀστέρος ἐκάλεσας, ἄνακτα Θεὸν σὲ προσκυνοῦντας, πνεύματι χειλέων ἀσεβοῦντας, ἐθνῶν ἄρχοντας, δις ἀνελείς, καὶ ποιμανείς, λαὸν περιούσιον.

Δόξα... ὅμοιον

Λόγος ὁ Πατρί, ὁμοούσιος ὑπάρχων, ἐκ παρθενικῶν, φυραθεὶς ἀγνῶν αἰμάτων, καὶ πλάττεται καὶ αὔξει, χρονικῷ διαστήματι, αὐθίς τε γεννᾶται ἐν Σπηλαίῳ, ἔκπληξι! ἀλλ' Ἅγγελοι κροτοῦσι, βροτοὶ μέλπουσιν, Ό Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νύν... ὅμοιον

Μάντεως χρησμοί, Βαλαὰμ ἀποπληροῦνται, οἱ γὰρ Περσικαίς, τερατείαις κεχηνότες, ἀστέρος ἀσυνήθους, τὴν ἔλλαμψε τὸν ἀδυτὸν, Ἡλιον Χριστὸν καταυγασθέντες, ἐν Βηθλεὲμ σωματωθέντα, Θεὸν ἄνακτα, καὶ ἐθελούσιον νεκρόν, τοὺς δώροις τεκμαίρονται.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

΄Ηχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Προλάμπει ό ἀστήρ, ἦδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ, Ποιμένες μέτ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προφθῆσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Ο Θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἤξει καὶ ὁ ἄγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος. .

Ἴνα τῶν Προφητῶν, πληρώσῃ τὰς προρρήσεις, ἐν Βηθλεέμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει, τοὶς ἐξ Ἀδὰμ ὁ Κύριος.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθηντι κατενόησα τὰ ἔργα σου. .

Μύρισον Βηθλεέμ, τὴν Φάτνην τὴν ἀγίαν, ἐν σοὶ γὰρ ὁ Δεσπότης, προσεφαπλοὶ ἀκτῖνας, τῆς ἑαυτοῦ θεότητος.

Δόξα... Καὶ νῦν... ὅμοιον

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, συμφώνως τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, ἐξ ἧς ὁ Χριστὸς τίκτεται.

Ἡ λοιπὴ Ακολουθία τοῦ Ὁρθρου ως σύνηθες, καὶ Απόλυτις.